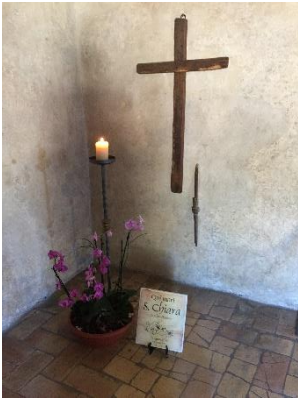

Pijn (blog 14)

Velen voelen in deze dagen waarin we Allerzielen vieren extra fel de pijn en het gemis om hun geliefden die gestorven zijn. We verlangen ernaar een kaarsje voor ze aan te steken en herinneringen op te halen samen met anderen. Tegelijkertijd is het alsof daardoor de wond weer wordt opengehaald. Steken van pijn doorklieven ons hart, de tranen wellen soms zomaar op uit onze ogen.

En toch, we willen de rituelen ook niet missen. Het zegenen van de graven raakt ons vanwege de eerbied waarmee we omgaan met de overledenen. Het ontvangen van het gedachteniskruisje met zijn of haar naam helpt ons de naam te blijven noemen in ons midden, de naam die ons zo vertrouwd is geweest al die jaren dat we samen hebben geleefd. Het ontsteken van licht helpt ons de blik te richten over de grenzen van de dood heen. Het blijft niet altijd donker in ons leven. We weten onze dierbaren geborgen in het eeuwig licht van God. God leert ons dat liefde sterker is dan de dood en dat er leven is door alle lijden en pijn heen. Verrijzenis belooft Hij ons, zoals Jezus niet werd overgelaten aan duisternis en dood, maar nieuw leven vond, een nieuw lichaam, een nieuw bestaan bij God.

De kracht van het vieren van Allerheiligen en Allerzielen is dat we samenkomen als gemeenschap. We staan niet alleen in ons verlies. Anderen staan naast ons of ze hebben hetzelfde meegemaakt als wij en kennen diezelfde diepe pijn. We mogen elkaar dragen, voor elkaar bidden, elkaar nabij zijn met een gebaar van troost of een hartelijk woord. Samen leggen we onze gebeden, onze vragen, onze twijfels en onze woede bij God neer. We roepen Hem toe om ons niet te laten vallen, om ons een teken te geven van Zijn liefde.

Laten we elkaar daarom vasthouden in deze voor velen moeilijke week. Reik een hand aan wie het zwaar heeft. Laten we luisteren naar de herinneringen aan al die prachtige mensen die ons zijn voorgedaan en die we missen. Laten we samen zoeken naar wegen om ons in het reine te brengen met alles wat niet meer uitgesproken kon worden. Samen helpen we elkaar de pijn te dragen en kunnen we licht ontsteken dat het duister verdrijft.

Lysbeth Minnema
20 oktober 2018